

**Rada Zakładowa Związku Nauczycielstwa Polskiego
w Politechnice Warszawskiej
z ogromnym smutkiem i żalem żegna**

prof. Władysława Findeisena

zmarłego 7.03.2023 r. w wieku 97 lat

**Żegnamy wspaniałego człowieka i wybitnego naukowca,
Rektora PW w trudnych latach stanu wojennego (1981 – 1985)**

Prof. Władysław Findeisen urodził się 28 stycznia 1926 w Poznaniu. Szkołę powszechną ukończył w Warszawie. Podczas okupacji kontynuował naukę w ramach tajnego nauczania w Liceum im. Stanisława Staszica. W maju 1944 roku zdał maturę, a potem wstąpił do Armii Krajowej. Wziął udział w Powstaniu Warszawskim – uczestniczył w walkach w Śródmieściu i na Mokotowie. Po upadku powstania trafił do obozu jenieckiego w Niemczech. Po zakończeniu wojny rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej, które ukończył w grudniu 1949 roku. W 1954 roku obronił doktorat, w 1957 roku został docentem, w 1962 roku – profesorem nadzwyczajnym, a w 1971 – profesorem zwyczajnym.

11 kwietnia 1981 roku profesor został wybrany na Rektora Politechniki Warszawskiej. Były to pierwsze po wieloletniej przerwie wolne wybory władz uczelni. Kadencja przypadła na trudny czas dla Polski i środowisk akademickich. Rektor Findeisen odegrał istotną rolę w zażegnaniu konfliktów związanych ze strajkami studenckimi jesienią 1981 roku, a następnie przeprowadził naszą Uczelnię przez okres stanu wojennego. W 1985 r., z powodów politycznych, został odwołany ze stanowiska przez Ministra Szkolnictwa Wyższego.

W późniejszych latach prof. Findeisen był przewodniczącym Prymasowskiej Rady Społecznej (1986–1990), członkiem Komitetu Obywatelskiego przy przewodniczącym „Solidarności” Lechu Wałęsie (1988–1990), uczestnikiem obrad Okrągłego Stołu (1989), a w latach 1989–93 senatorem.

Prof. Władysław Findeisen został odznaczony Orderem Orła Białego, Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Edukacji Narodowej, Krzyżem Armii Krajowej, Warszawskim Krzyżem Powstańcym i

Medalem „Zasłużonemu dla Kościoła i Narodu”. W 2020 r. otrzymał tytuł Honorowego Obywatela Miasta Stołecznego Warszawy.

Był autorem lub współautorem około 80 artykułów naukowych oraz 6 książek, promotorem 37 doktorów. Otrzymał cztery doktoraty honoris causa: City University w Londynie (1984), Politechniki Warszawskiej (1996), Politechniki Gdańskiej (1997) i Technische Universität Ilmenau (1998).

Prof. Findeisen był wielkim przyjacielem i wspinałym ambasadorem Politechniki Warszawskiej, autorytetem i uosobieniem najważniejszych uniwersyteckich wartości. W naszej pamięci pozostaną jego odwaga, mądrość i życzliwość.

Rada Zakładowa
Związku Nauczycielstwa Polskiego
w Politechnice Warszawskiej